

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

גיטין דף כא.

כתב גט ונתנו ביד עבדו, וכתב שטר מתנה עליו באופנים דלהלן האם מגורשת? [תוד"ה והלכתא].

בכפות	כשאינו כפות	
הוי גט	אינו גט	היה העבד יושן
אינו גט	אינו גט	כשהיה נייעור

כתב לה גט ונתן אותו בחצר באופנים דלהלן, האם מגורשת?

נתנו בחצר שלו ואח"כ נתן לה את החצר	נתנו בחצר חברו וקנתה או קבלה את החצר	
מגורשת ¹	אינה מגורשת ²	לרבא
אינה מגורשת ³	אינה מגורשת	לאביי

גיטין דף כא:

גט שהיה מחוסר קציצה וקצצו מה דינו? [תוד"ה יצא].

דבר המחובר לקרקע או לבע"ח	דבר התלוש מהקרקע כנייר גדול	
פסול	כשר	רבינו שמואל, ר' שמעיה
פסול	פסול ⁴	ר"י בר מנחם, בה"ג ר"ת

¹ ולא גזרינן משום חצרה הבאה לאחר מכן.

² דהוי חצרה הבאה לאחר מכן, דהיינו שבשעה שקונה את החצר עם הגט שבתוכו - מי מגרש אותה, ר"ל דהנה בשעה שנתן הבעל את הגט בחצר חברו לא יכלה לקנותו, ולבסוף כשבאה החצר לידה לא באה מכח הבעל ולכן אינה מגורשת. אולם כשנתן את הגט בחצרו ונתן הבעל את החצר לאשתו, שהגיעה לה החצר מכח בעלה בזה היא מגורשת.

³ סובר אביי שכיון שחצר מתרבה מכח יד, וכאן בגט לא יכול לתת לה את החצר בעל כרחה, הרי שאינו דומה ליד, כי בידה הוא יכול לגרשה בין מדעתה ובין בעל כרחה, ואילו בחצר אינו יכול לגרשה אלא מדעתה ולא מהני. ורב שימי בר אשי הקשה על אביי, הרי גם שליחות לקבלה מצאנו שלא מועילה בעל כרחה ובכל אופן מתגרשת. והשיב אביי, דשאני שליחות שלא מתרבה מידה, ועוד שגם בשליחות קבלה מצאנו שליחות בעל כרחה, דהאב עושה שליח לקבלת הגט בעל כרחה של בתו קטנה. וכתבו התוס' (בד"ה ואיבעית), דמה שיכולה להתגרש בעל כרחה בחצר שלה, לא מיקרי שמצינו בחצר גירושין בעל כרחה, דגם בחצר שלה לא הוי בעל כרחה, דבידה להפקיר החצר וממילא לתא תתגרש, ואם לא הפקירה הרי שמתגרשת לדעתה.

⁴ אכן דוקא כשתולשו מקלף גדול שצריך את שארית הקלף, אבל אם תולש מעט מהקלף כדי ליישר ולייפות הגט, לא נחשב שמחוסר קציצה.

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

גיטין דף כא:

מה לומדים התנאים דלהלן מפסוקים אלה?

לרבנן	לר' יוסי הגלילי ¹	
שיכתוב סיפור דברים של כריתות	למעט בעלי חיים ואוכלים	"ספר"
בכתיבה מתגרשת ולא בכסף ²	שיכול לכתוב הגט על כל דבר	"וכתב"
שלא יהיה תנאי המחברם יחד	בכתיבה מתגרשת ולא בכסף	"ספר - כריתות"
לא דרשי	שלא יהיה תנאי המחברם יחד	"כריתות" ולא כרת

גט שכתבו במחובר באופנים דלהלן, מה הדין?

חתמו במחובר	כתב גם את התורף	כתב רק את הטופס	
---- ⁴	פסול אפי' בדיעבד	לכתחילה לא ובדיעבד כשר	אליבא דר' אלעזר ³
פסול אפי' בדיעבד	לכתחילה לא ובדיעבד כשר	לכתחילה כשר	אליבא דר' מאיר ⁵
פסול אפי' בדיעבד	פסול אפי' בדיעבד	לכתחילה לא ובדיעבד כשר	אליבא דר' יהודה

¹ ביארו התוס' (בד"ה תלמוד), שאף שלא נזכר בסוגיא שהלימוד הוא מכח כלל ופרט וכלל, על כרחך הלימוד הוא ממה שחזר וכלל בסוף ואמר "ונתן בידה", דאז אנו לומדים כעין הפרט - מה ספר שאין בו רוח חיים ואינו אוכל אף כל שאין בו רוח חיים ואינו אוכל כותבים עליו, [דבלא זה הוי כלל ופרט, ואין בכלל אלא מה שבפרט, ספר אין מידי אחרינא לא].

² וכתבו התוס' (בד"ה ואינה), שדרשא זו היא אליבא דרבא, אולם אביי יליף שאינה מתגרשת בכתיבה מהכלל ד"אין סניגור נעשה קטיגור". ולשיטתו ילפינן מ"כתב" - שבכתיבה מתגרשת ולא בחליצה.

³ ובאופן זה העמיד רב יהודה אמר שמואל את משנתנו דמה שאמרה "כתבו במחובר תלשו וחתמו ונתנו לה כשר" היינו בדיעבד באופן שכתב רק את הטופס ושייר את מקום התורף, ומה שאמרה ברישא ד"אין כותבין במחובר" היינו שלכתחילה אפי' לא יכתוב את הטופס שמא יבוא לכתוב את התורף שאז יהיה פסול מה"ת. וכפירוש זה כן אמר ר' אלעזר בשם ר' אושעיא וכן אמר רבה בר בר חנה בשם ר' יוחנן.

⁴ כיון שכבר צריך לתלוש אותו משעת הכתיבה, אכן יש מציאות שכתב את הגט על עץ תלוש ושוב נטעו וחתמו כשהוא מחובר ושוב תלשו, וכמובא בתוס' לעיל (דף ד. בד"ה עד). אכן לר' אלעזר דס"ל דעדי מסירה כרתי, לא איכפת לן מה שהיתה החתימה באופן זה במחובר.

⁵ וכן העמיד ריש לקיש את המשנה, כי הוקשה לו מה שתירצה הגמ' שהוא אליבא דר' אלעזר, דהרי במשנה כתוב "חתמו" והיינו שמבואר שרק החתימה נעשתה בתלוש, אבל הכתיבה אפי' כתיבת התורף נעשתה במחובר, ולר' אלעזר באופן זה הגט פסול, ולכך על כרחך שאין משנתנו כר' אלעזר אלא כר' מאיר דוקא דס"ל שעדי חתימה כרתי.